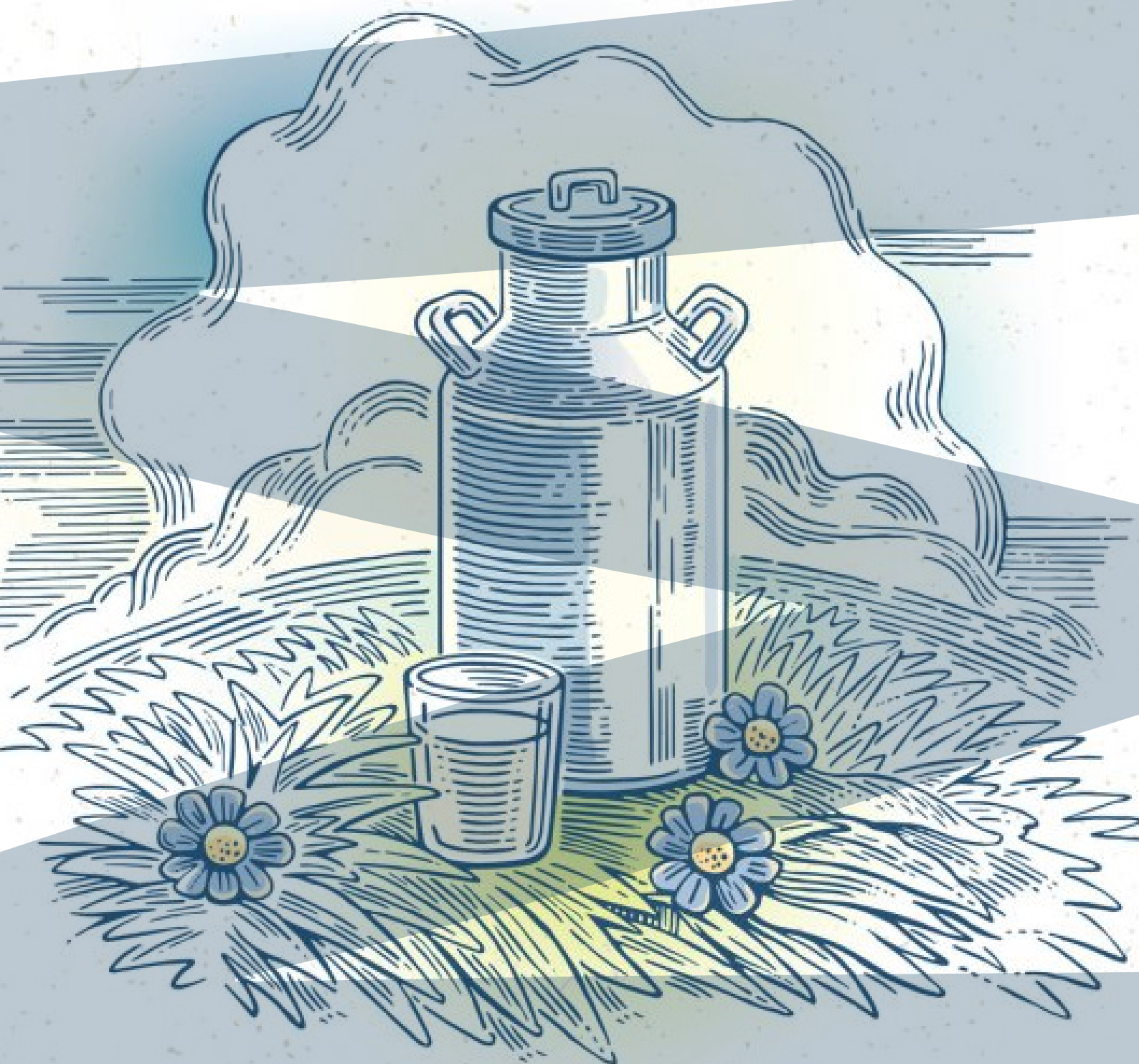

M OLOKO

№1

16.01.2021

МОЛОКО

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
МАРИНОХА АНАСТАСІЯ

КОНТРОЛЬНИЙ РЕДАКТОР
НОВІКОВА АНАСТАСІЯ

ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР
МАРИНОХА АНАСТАСІЯ

АРТ-ДИРЕКТОР
НОВІКОВА АЛІНА

БРЕНД-МЕНЕДЖЕР
СУХОБОК АННА

ДИЗАЙНЕР
НОВІКОВА АЛІНА

ЗАМІСНИК ГОЛОВНОГО
РЕДАКТОРА
СУХОБОК АННА

РЕДАКТОР ВІДДІЛУ
МОДИ
НОВІКОВА АЛІНА

РЕДАКТОР ВІДДІЛУ
КРАСИ
СУХОБОК АННА

МЕНЕДЖЕР ПО РЕКЛАМІ
НОВІКОВА АНАСТАСІЯ

ДИЗАЙНЕР ПО РЕКЛАМІ
МАРИНОХА АНАСТАСІЯ

ТРАФІК МЕНЕДЖЕР
НОВІКОВА АНАСТАСІЯ

HS UKRAINE
Україна, Київ, 01001,
вул. Ломоносова, 18а, оф. 316

Редакція:

тел: (044) 444 1444,

факс (044) 444 4414

Рекламний відділ:

тел: (044) 444 4441

факс (044) 444 4444

E-mail: prmoloko@hsu.com.ua

Відділ розповсюдження:

тел: (044) 444 1444

факс (044) 544 4444

Додрукова підготовка:

ООО «Юнівест Препрес»,

Київ, вул. Ломоносова 23

Друк: ООО «Новий друк»

Київ, вул. Деміївська, 1

Виняткові права на розповсюдження журналу та продажу реклами на території

України має ООО «Ейс Ес Україна».

Номер підписан до друку

14.01.2021 р.

ВСЕРЕДИНІ

4 КРАСА

Шкіра - прямий зв'язок із загальним станом здоров'я
Здорове волосся – красиве волосся

12 МОДА

У краси нема розміру? Розмовляємо з дівчатами про бодіпозитив
Тактильність, доброта і підтримка - ось головні тенденції тижнів моди сезону

18 КУЛЬТУРА

«Крапка, лінія, можливості»

Новий проєкт Вакарчука, сингли Alyona Alyona і Вагоновожатых

36 СТИЛЬ ЖИТТЯ

Куди поїхати відпочивати в 2020 році?
Найкращі ресторани України ,які слід відвідати!

КРАСА

Здорове волосся – красиве волосся

Тільки 58% жінок знають, як доглядати за своїм волоссям. Найчастіше, ми слідуємо ряду загальноприйнятих рекомендацій, які не зовсім сприятливо впливають на наше волосся.

Давайте розвіємо кілька міфів, пов'язаних з волоссям і шкірою голови.

KPACA

Міф №1. Голову потрібно мити не частіше, ніж один раз на тиждень

Голову можна мити щодня, все залежить від типу вашого волосся і ступеня їх забруднення. Однак, якщо ваше волосся стає брудними і жирними відразу після миття, то краще звернутися до лікаря. На стан волосся може впливати гормональний дисбаланс.

Міф №2. Випадання волосся понад норму - це завжди погано

Щодня у нас з голови може випадати близько 100 волосин. Однак важливо пам'ятати, що у волосся буває стадія телогена (так звана «фаза спокою»), коли вони вже не ростуть і просто лежать на нашій голові «мертвим вантажем». Тому вони починають масово випадати, але в спорожнілих цибулинах тут же з'являються нові волосся в стадії анагена - фазі швидкого зростання.

Міф №3. Можна прискорити ріст волосся за допомогою препаратів

Навіть найпотужнішими стимулюючими препаратами не можна змусити клітини ділитися з великою швидкістю тривалий час, тому ніякі косметичні засоби не зможуть змусити ваше волосся рости швидше постійно. Швидкість зростання закладена в них генетично, і найчастіше вона становить близько 1 см на місяць

КРАСА

ШКІРА - ПРЯМИЙ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ЗАГАЛЬНИМ СТАНОМ ЗДОРОВ'Я

Шкіра - це найбільший орган в нашому тілі. У деяких людей вона бездоганна, в той час як інші борються з постійними висипаннями. Все тому, що шкіра - це свого роду індикатор внутрішніх проблем організму. Її основна функція - захист організму від інфекцій, але при цьому вона дуже чутлива та потребує постійного догляду.

ЯК ДОГЛЯДАТИ ЗА ШКІРОЮ ВЗИМКУ: поради експертів

Чи необхідно міняти взимку догляд за обличчям або потрібно виходити з типу, стану і потреб шкіри?

Зі зміною сезону змінюється і стан шкіри, причому незалежно від її типу. Зима - це завжди морози і вітру. У таку погоду наші сальні залози виробляють менше шкірного жиру, а через сухого повітря приміщення, що обігріваються відбувається різке погіршення гідроліпідного балансу шкіри, порушується захисний бар'єр, загострюється чутливість. Шкіра починає лущитися, червоніти, з'являється відчуття дискомфорту - все це ознаки критичного зневоднення. Крім зовнішніх чинників, на стан шкіри впливає і внутрішня перебудова організму, пов'язана з сезонними гормональними коливаннями, що змінюють обмін речовин в шкірі. Такі зміни не можна ігнорувати, тому слід переглянути свою програму догляду.

Який догляд за шкірою оптимальний взимку?

Зараз шкіра потребує більш м'якого очищення і догляду, а також використання додаткових косметичних засобів, які допоможуть відновити і підтримати природний баланс.

Яким повинен бути догляд в зимовий час?

Базові етапи щоденного догляду все ті ж: очищення, тонізація, денний / нічний крем. Змінити слід самі засоби, виходячи зі змінених потреб шкіри. Для очищення будь-якого типу шкіри взимку рекомендується використовувати тільки «м'які» засоби без вмісту спирту. При жирній шкірі в цей період краще перейти на креми для нормальної або комбінованої шкіри, а для нормального типу використовувати засоби для сухої шкіри. Також можна додати в свою програму догляду додаткові засоби: зволожуючу сироватку, маску, олії. Важливо також в холодну пору пам'ятати про крем для рук і бальзам для губ.

Як має змінюватися догляд, якщо взимку летиш у відпустку в теплі країни?

Перельоти, зміна клімату - це великий стрес для організму в цілому і для шкіри особливо, адже причин для зневоднення стає куди більше. Також виникає загроза появи ознак втоми на обличчі. Додаткові засоби, такі як концентрати або сироватки, допоможуть уникнути неприємностей і забезпечать свіжий, здоровий вигляд вашій шкірі.

Від яких б'юті-засобів в холоди слід відмовитися?

Потрібно відкласти агресивні очищуючі засоби, а також засоби з великим вмістом етилового спирту і все, що провокує сухість шкіри, в тому числі і сильно матуючі косметичні продукти. Але взимку не можна відмовлятися від сонцезахисних засобів, адже мороз часто супроводжується сонцем, і шкіра так само піддається впливу ультрафіолету. Однак, читаючи рекомендації та поради, не забувайте про ваші індивідуальні особливості, стежте за станом вашої шкіри або змінюйте програму догляду, виходячи з її потреб.

Як перепади температури і вологості впливають на стан шкіри і як їй допомогти?

В умовах континентального клімату, центрального опалення та інших неприємностей практично всі відчувають проблему сухості шкіри в зимовий період. Перепади температури впливають не тільки на наше самопочуття, але і на шкіру. Зневоднення і лущення можуть виникнути через холодне морозне повітря на вулиці, а також через сухе повітря в приміщеннях, де є опалення і кондиціонери.

КРАСА

Яким інгредієнтів в складі віддавати перевагу?

В негоду через сніг або пориви вітру може виникати свербіж шкіри. Тут допоможуть засоби, що містять плівкоутворюючі речовини і антиоксиданти. Щоб допомогти шкірі впоратися з сухістю, її необхідно зволожувати. Найкраще це робити ввечері, після ванни або душу, коли в шкірі ще залишається багато вологи. Підійде будь-який зволожуючий засіб комфортної текстури. Ідеально, якщо в його складі будуть міститися натуральні олії, гіалуронова кислота, гліцерин або олігосахариди. Однак, будьте пильні: перезволожену шкіру легко обморозити. Тому перед виходом на мороз не рекомендується застосовувати інтенсивно зволожуючі креми. Також важливо пам'ятати, що якщо обраний засіб має гелеву основу, то наносити його треба не менше ніж за годину до виходу на вулицю.

Чи є сенс переходити взимку на очищення, видаляючи забруднення і макіяж тільки мицелярним розчином?

Очищення без води - не дуже вдале рішення. В такому випадку жир і бруд не видаляються досить добре, що рано чи пізно може призвести до запалень. Очищення мицелярною водою можливе, оскільки цей засіб добре видаляє макіяж, однак не рекомендується залишати її на обличчі. Мицелярну воду потрібно змивати водою, щоб не пошкодити захисний бар'єр шкіри і не викликати роздратування. Система очищення шкіри без води (наприклад, з використанням молочка) підійде тільки для сухої і чутливої шкіри, яка некомфортно переносить процес вмивання і реагує на контакт з водою сильним почервонінням і роздратуванням.

Як виглядає проста і ефективна система домашнього догляду взимку?

В ідеалі ритуал догляду повинен складатися мінімум з трьох продуктів. По-перше, це засіб для вмивання, який не шкодить захисному бар'єру (бажано без спирту і сульфатів). По-друге, зволожуючий засіб з плівкоутворюючими речовинами, натуральними оліями і антиоксидантами. По-третє, нічний відновлюючий засіб типу концентрату або сироватки. Також взимку необхідно застосовувати додатковий догляд. Зволожуючі маски рекомендується робити не рідше 2-3 разів на тиждень, оскільки зараз шкіра втрачає багато води.

Чи потрібен взимку особливий догляд шкірі тіла?

Взимку шкіра тіла постійно знаходиться під прикриттям. З одного боку, їй тепло, але з іншого, одяг може стати джерелом подразнення. Шкіра потіє, швидше втрачає вологу, а разом з нею здоровий колір. Догляд за шкірою тіла передбачає ті ж етапи, що і догляд за обличчям. Але якщо ви приймаєте душ двічі в день, то не користуйтеся кожен раз гелем для душу, адже шкіра такого інтенсивного очищення не потребує. Зверніть увагу на склад ваших доглядових засобів для тіла. Ідеально, якщо там будуть олії, вітаміни і мінерали. Користуйтеся м'якими скрабами 1-2 рази в тиждень і не забувайте про правило 3-х хвилин: відразу після водних процедур застосуєте зволожуючий і живильний засіб, адже коли шкіра розпарена і пори розширені, поліпшується провідність корисних компонентів. Є думка про те, що доглядові засоби потрібно наносити за півгодини до виходу на вулицю. Чи так це?

При нанесенні доглядових засобів їх температура підвищується за рахунок розтирання між пальців і від температури шкіри обличчя. В результаті температури засобу і шкіри порівнюються, складаючи 36 градусів. Це додатковий механізм для вбирання і активації роботи засобу. Очевидно, що при такій температурі воно замерзнути не може. Води в ньому мало, а зволожуючих компонентів (ліпідів, цукрів), які не замерзають, багато. Більш того, зараз створені спеціальні зволожуючі засоби для догляду за обличчям взимку. Формула з натуральними оліями оберігає шкіру від неприємного почервоніння за холодної вітряної погоди. Проте все доглядові засоби взимку потрібно наносити мінімум за півгодини до виходу, щоб вони встигли вратися, подіяти і захистити шкіру на морозі.

Який варіант догляду ефективніше: один насичений, щільний крем або багатошаровість легких текстур?

Взимку варто віддавати перевагу більш насиченим живильним структурам, але це не скасовує багатошаровість. Подивіться на ваш засіб для видалення макіяжу: можливо, взимку вам варто використовувати олію, навіть якщо у вас не суха шкіра. Також взимку, швидше за все, буде комфортніше з містом для сухої шкіри. Прекрасно, якщо ви використовуєте сироватку. А ви пробували флюїди з олійною текстурою? Їх можна використовувати і для комбінованої шкіри. Звичайно, ваш крем взимку повинен бути живильнішим, ніж влітку. Який саме - виходити потрібно з потреб шкіри.

La Roche-Posay

UKRAINE

La Roche Posay - кращій вибір для чутливої шкіри

LaRoche-Posay.com.ua

У КРАСИ НЕМА РОЗМІРУ

Розмовляємо з дівчатами про бодіпозитив і вибираємо речі на різні фігури

РІЗНОМАНІТНІСТЬ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА МОДНУ ІНДУСТРІЮ

Тенденція diversity в соціал-мережах, безумовно, вплинула на модну індустрію. Варто тільки подивитися на те, що відбувається з Man repeller, який тепер оголосив себе Repeller і набрав новий, різноманітний штат. Леандро Медін за це лають, але мені здається, що це дуже в дусі часу. Головними термінами року стали слова «agility» і «resilience». Вміти швидко реагувати, прогинатися і повертатися в лад, не втрачаючи сили, - тільки з такими якостями брендам вийде пройти майбутній (або вже почався) криза. Все змінилося, але основа та ж: всі хочуть бути коханими. Нещодавно нам нарешті пояснили, що починати потрібно з себе, і тепер ми дуже стараємося. Напрямок два: нова щирість і чесні фотоїї антипод - цифрові маски і фільтри, які збільшують очі, відбілюють зуби і роблять шкіру оксамитовою

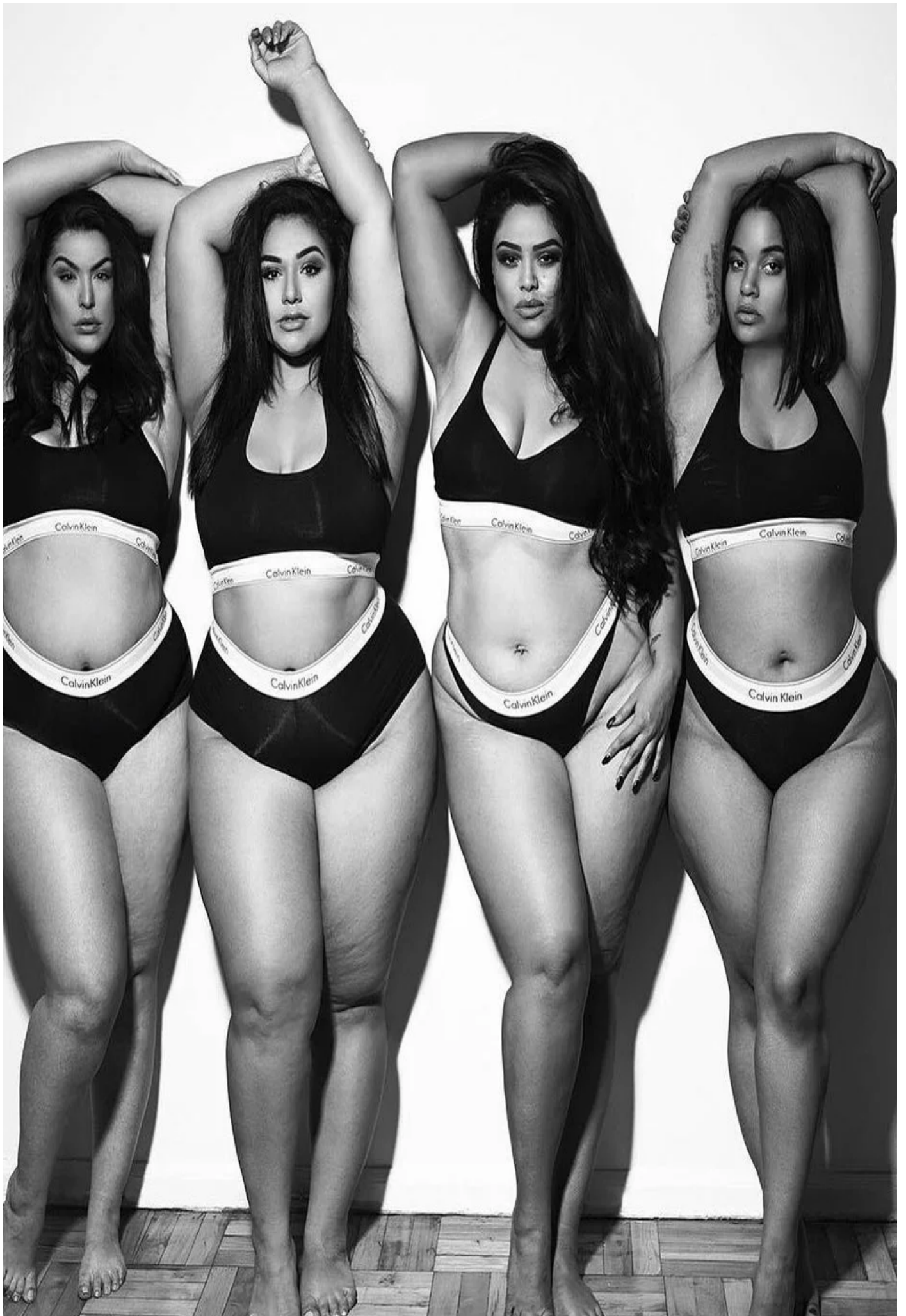
ЩО ВАЖЛИВО ПРИ ВИБОРІ ОДЯГУ

Найважливіше - пропорції, вони утворюють гармонію. Тому я думаю про те, як на мене буде сидіти річ, і якщо вона не сідає, але дуже мені подобається, куплю і віднесу в ательє. Мені дуже подобається, що я бачу красу в віці: не боюсь зморшок і сивини. Всі ці атрибути досвіду і мудрості мені здаються привабливими. У мене розмір M, UK10, і раніше я б не купила річ розміру L, навіть якби вона краще на мені сиділа. Зараз це перестало бути проблемою: я купую все, що мені подобається: чоловічі речі, речі розміру XXXL. Це бирка речі. Чи не моя бирка

ЯК ПОЛЮБИТИ СЕБЕ?

Чи не озирайтеся на інших і живіть, як вам подобається. Чим частіше ви дивитесь на всі боки, тим легше зловити вас на гачок, спочатку переконавши в тому, що з вами щось не в порядку, а потім продавши вам чудодійний засіб. З вами, швидше за все, все

вже в порядку. Так склалося, що ми поступово вчимося ненавидіти своє тіло під впливом суспільства і реклами. Як тільки я розкусила, що це масова маніпуляція, на якій збагачуються постачальники товарів і послуг, мені захотілося вийти з матриці. Навчіться отримувати задоволення від того, що ви просто є. Мені подобається відчувати себе сильною, і для цього я займаюся спортом, їм щось корисне і добре сплю, але якщо я захочу їсти чіпси і лежати на дивані, я ляжу і буду їсти чіпси. Потовстішаю. Потім схудну. Але ненавидіти себе за обжерливість, лінь і непродуктивність не схочу вже ніколи. Освоюємо принцип капусти. Гідпобагатошаровості У наших широтах принцип капусти не назвеш тенденцією - іноді це суво-ра необхідність. Що з чим носити, куди що заправляти і інші фундаментальні питання сезону - в нашому гідові по багатошаровості. гідові по багатошаровості.

ВОДОЛАЗКИ ПІД СОРОЧКУ

Це поєднання урізноманітне робочий дрес-код і зігріє в грудневі дні. Щоб водолазка не просвічує, верхній шар повинен бути з щільної тканини - в лукбуке Magda Butrym це шкіра. Можна також поекспериментувати з речами одного кольору, але різних фактур - вийде привабливий ефект тіні. привабливий ефект тін

ВЯЗАНА ЖИЛЕТКИ І СОРОЧКА

Тепла, як светр, тільки практичніше. З жилеткою можна придумати десяток багат шарових образів: з романтичними сукнями, блузками, водолазками. Особисто ми візьмемо за керівництво до дії останній лукбук The Row - хочеться носити жилет з білосніжною об'ємної сорочкою і піджаком.

ВОДОЛАЗКИ ПІД СВЕТР

Тонка водолазка і заковані рукави светра - впізнаваний прийом Рафа Сімонса, який дизайнер використав і в чоловічих колекціях, і в жіночих - для Calvin Klein 205w39nyc, а тепер для Prada. Здавалося б, простіше нікуди - водолазка і светр. Але разом ці речі виглядають абсолютно сучасно і навіть фу

БІЛА РУБАШКА ПІД ПЛАТТЯ

Ще один хороший приклад того, як носити красиві плаття частіше. Біла сорочка знижує градус нарядності, а ще неймовірно освіжає і облагороджує образ - як нитка перлів. Ще один хороший приклад того, як носити красиві плаття частіше - туркестично - особливо, якщо вибрати контрастні кольори.

ТАКТИЛЬНІСТЬ, ДОБРОТА І ПІДТРИМКА

тижнів моди сезону

Тижня моди сезону весна-літо 2021 підійшли до кінця - сам факт того, що дизайнери показали нові колекції (а багато провели фізичні шоу), з урахуванням нинішньої ситуації гідний захоплення. Ми не будемо підводити підсумки сезону традиційним списком тенденцій, тому що «в цьому сезоні мода - це не головне», як зазначив дизайнер Marni Франческо Пісс. Нові колекції стали перевіркою на порядність, доброти і моральну підтримку.

Мода немов возз'єдналася з реальністю і дала те, що вимагає момент: спокій, комфорт, тепле почуття близькості і перемогу змісту над формою.

В'ЯЗАНІ

Тактильність є однією з важливих характеристик одягу. Зв'язані гачком сукні, як у Gabriela Hearst, мережі Asne Studios, полегшена варіація кожуха (традиційного слов'янського жупана) в колекції Bevza - всі ці речі повертають забуті за півроку відчуття від дотику з приємними матеріалами.

НЕВАГОМОСТІ МАТЕРІАЛИ

Ще один прояв інтересу до тактильності і забутим дотиків: в нових колекціях активно використовуються легкі матеріали, які виглядають ніби ось-ось стануть. Особливо круто така невагомість виглядає в поєднанні з щільними фактурами: у Cecilie Bahnsen найтонший шифон накладається на кардиган в рубчик, Fendi надягає прозорі сукні та сорочки

РЕЧІ-КИЛИМИ

Пальто і накидкам Dior з тканиними візерунками буде складно уникнути асоціацій з килимами. Marine Serre продовжує переробляти старі килими - з них в новій колекції зроблені скульптурні топи і сай-фай-сукні з вирізом на животі. Український дизайнер Ліля Літковська, яка представила артизанальну колекцію на Тижні моди в Парижі, взяла за орієнтир традиційні українські килими: щоб створити об'ємні пальта, жакети та спідниці, старі тканини поділяли на нитки, які потім скручували в клубки пряжі і ткали з них нове полотно. Виробничий процес проходив у віддалених селах в Карпатських горах на 80-літніх дерев'яних станках.

ХАЛАТИ

Новий полегшений силует Dior Марія Грація Кьюрі пояснила так: одяг - більше не спосіб висловитися, а форма турботи про себе. Тому жакети, пальто і куртки з її нової колекції нагадують щось середнє між халатом і японської робочим одягом. Варіації халатів також зустрічаються у Chanel, Giorgio Armani і Paco Rabanne. За словами креативного директора Paco Rabanne Жюльєна Доссена, придумуючи образ з леопардовим халатом і джинсами, він думав про те, як дівчата розгулюють по району за покупками.

СУЧАСНІ ОБЛАДУНКИ

Ці речі незроблені з технологічних тканин, але все одно дають

РИМКА - ОСЬ ГОЛОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ у весна-літо 2021

відчуття захищеності завдяки візуальним асоціаціям. Светр Louis Vuitton виглядає як лицарські обладунки, плетені сукні Hermès - як кольчуги.

ФАРТУХИ

Плаття-фартух Fendi, зроблений з білого льону, як серветки, став приємним нагадуванням про будинок і щасливих вечерях з батьками. У Kenzo і Max Mara фартухи, як у автотехніків, виконують скоріше утилітарну функцію: великі кишені припускають, що фартух може замінити сумку.

ШИРОКІ БРЮКИ

Чим ширше - тим затишніше. Втім, вільні штани не виглядають розхлябано: зібраний вигляд штанів The Row надають защіпи, моделям Louis Vuitton - висока талія. Тенденція стритстайла: чим яскравіше - тим краще. Замість безтурботних весняних прогулянок ми вибираємо самоізоляцію. Є підозра, що після тижнів, проведених на карантині в піжамах і спортивних штанах, захочеться пуститися у всі тяжкі - і носити саме ошатне з гардероба. Як варіант, можна звернутися до речей яскравих забарвлень - квітковим суконь, костюмів кислотних відтінків і помітним за кілометр аксесуарам, які з нетерпінням чекають свого виходу. Для натхнення ми зібрали стритстайла з минулих тижнів моди в Лондоні і Парижі.

ПІДБІРКА:
АЛІНА НОВІКОВА

5 фактів

про серіал

«Перші ластівки. Залежні»

У другому сезоні серіалу «Перші ластівки», який покажуть на Новому каналі в грудні, який полюбився багатьом актори зіграють нових героїв і постануть у незвичних образах. До прем'єри творці проекту поділилися кількома цікавими фактами про серіал.

2 рожеві перуки змінила виконавиця ролі Альбіни Таїсія-Оксана Щурук. Вони були абсолютно однаковими, просто перший швидко зносився, тому його довелося замінити. Щоб підготувати актрису до кадру, у гримерів і стилістів йшло близько двох годин. За цей час вони: робили грим, надягали перуку і кольорові лінзи, одягали дівчину в яскраві, але не завжди зручні костюми. А ще за знімальний період Тая спеціально для ролі двічі нарощувала нігті.

З яскраві-секс сцени чекають глядачів «Першого ластівок». Не всім вони далися легко.

Акторіві Максиму Самчики, що зіграв в новому сезоні серіалу бійця Влада, наприклад, було дуже ніяково. А ось Таїсія-Оксана Щурук не соромилася ні хвилини. Ні в секс-сценах з Максимом

Самчики, ні в кадрах, де потрібно було поцілуватися з Максимом Девізоровим.

- У наших героїв - Альбіни та Назара - поцілунок був прописаний тільки в одній або двох сценах. Вони ніби як пара, а ніби як і немає. Тому ми з Максимом Девізоровим додавали кадр, де це було доречно, поцілунки або інші прояви відносин.

Так ми підкреслювали, що наші персонажі по-своєму, але все-таки близькі між собою. Мені здається, що ми з Максимом зробили Альбіну і Назара більш залежними один від одного це теж було цікаво, - розповіла Таїсія.

41 день пішов на те, щоб зняти «Перша ластівок. Залежні». Паралельно зі зйомками почався монтаж, щоб точно встигнути випустити серіал в 2020 році.

Практично всі сцени

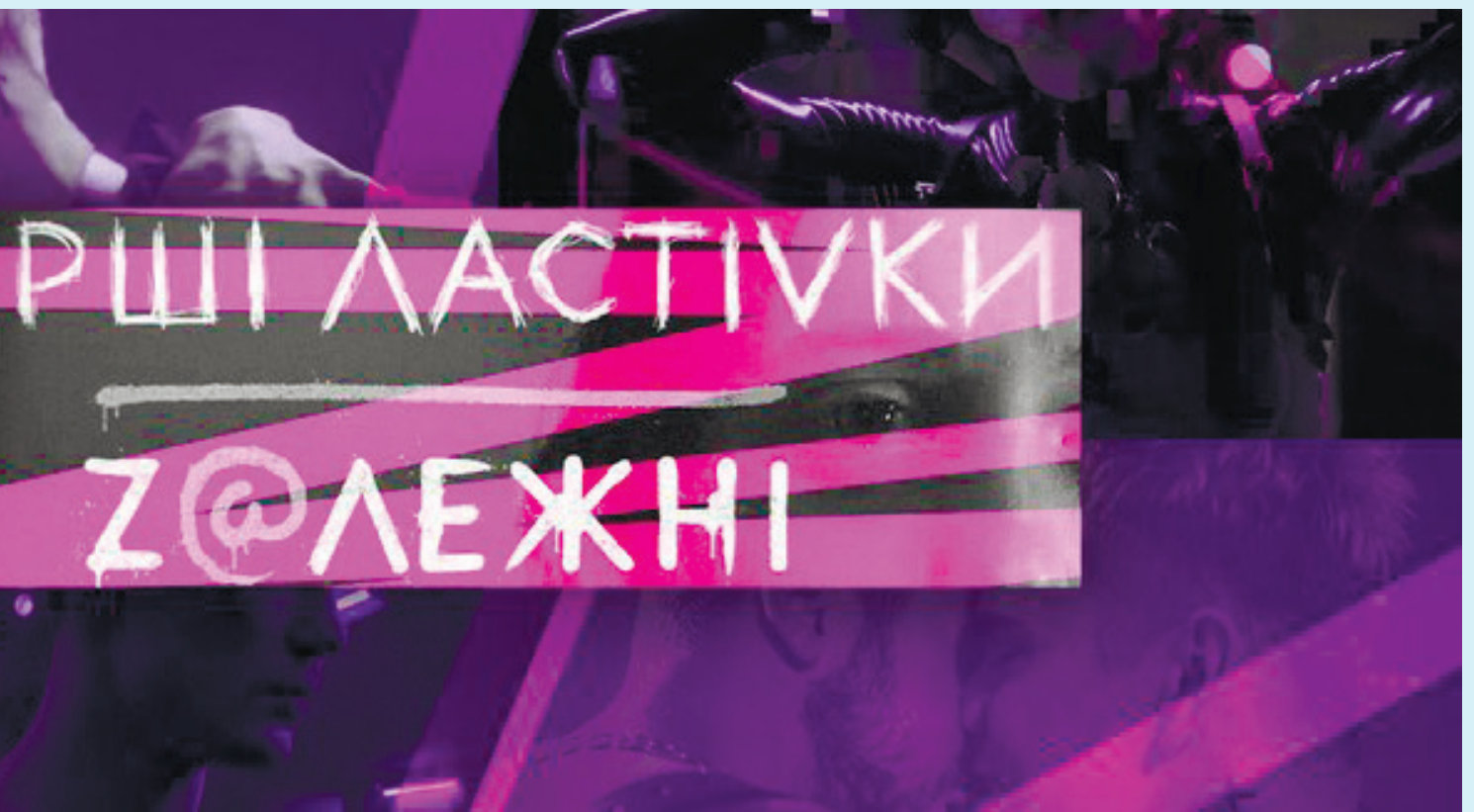

знімалися в Києві - на факультеті комп'ютерних наук та кібернетики та механіко-математичному факультеті Київського національного університету ім. Т. Шевченка, нічному клубі, студіях Нового каналу і ICTV, вокзалі, автобусному парку і навіть на Байковому кладовищі!

У героїв Максима Девізорова і Таїсії-Оксани будуть яскраві секс-сцени

Понад 57 тисяч звернень отримала Національна дитяча гаряча лінія «Ла Страда-Україна» після виходу першого сезону «Перша ластівок». Так як за допомогою зверталися не тільки діти і підлітки, гарячу лінію в підсумку було переформатовано.

- Оскільки з кожним місяцем звернень від молоді у віці 18-25 років ставало все більше, було прийнято рішення пере-

форматувати Національну дитячу гарячу лінію в Національну гарячу лінію для дітей та молоді, - зазначила Олена Кривуляк, координатор Національної гарячої лінії «Ла Страда-Україна» .

- Тепер ми активно додаємо компонент молодіжної підтримки в нашу роботу, адже нам важливо бути з тими, кому це потрібно. Новий сезон серіалу складається з 8 епізодів.

Прем'єра «Перша ластівка. Залежні» відбудеться 14 грудня на Новому каналі. З понеділка по четвер о 21:00 мовник покаже по дві серії, а на сайті Нового каналу і на YouTube серіал опублікований не буде.

Про що серіал «Перші ластівки» - серіал-антологія. 8-серійний проект, заснований на реальних проблемах сучасних підліт-

ків, вийшов в ефірі «Нового каналу» в листопаді 2019 го.

Сюжет першого сезону серіалу був зав'язаний на історії одинадцятикласників, які постраждали від алкоголю, наркотиків, насильства і конфліктів в сім'ї, від буллінг в школі і нерозділене кохання. Кожному з них психологічну

допомогу надавав якийсь Друг по листуванню, до тих пір поки старшокласниця Поліна не скоїла суїцид. У другому сезоні проекту з'являться нові персонажі, а дія відбуватиметься в університеті

Текст:
Анастасія Мариноха

«Крапка, лінія, можливості»

Крапка, лінія, можливості» — це перша виставка в PinchukArtCentre, яка відкрилась після карантину. Художники виставки — учасники «Майстерні можливостей», інклюзивної лабораторії, яка діє в арт-центрі з 2016 року. Кураторки — Ольга Шишлова та Катерина Бучацька. Ми розповідаємо детальніше про те, що таке мистецтво аутсайдерів, в чому особливість такого мистецтва та чому варто сходити на виставку.

Всього дві кімнати, тісно заповнені роботами художників. Близько одна від одної роботи, ніби натякають, що сприймати все, що ми зараз побачимо, можна як колективне мистецтво. Проте кожен з цих художників унікальний — він чи вона особливо відчувають життя, кольори та форми. І справа не в тому, що у всіх учасників виставки є певний діагноз, а в тому, що вони можуть звільнитись від умовностей та тем. І творити так, як хочеться.

Більшість робіт — якраз не абстрактні, як ми звикли уявляти наївне (чи аутсайдерське) мистецтво. Вони пов'язані з буднями та інформаційним простором, який оточує художників. Ми можемо тільки здогадуватись про те, як проходять їхні дні, яке у них коло спілкування, про їхнє дозвілля, навчання чи, можливо, роботу. Але все це точно дуже важливе для митців, які щодня вчаться сприймати навколишній світ.

Так, художник Олексій Овдієнко представляє ряд робіт: «Минуло декілька днів», «Пейзаж», серію «Не родись красивой. Красный» та настін-

ний розпис акрилом «Минуло ... днів». Слова та фрази намальовані фарбами, а кожне слово має різні кольори. Він «занотовує» малюнками те, що затрималось і застрягло в голові з медійного середовища. Якщо ви дивились серіал «Не родись красивой», то у вас, можливо, з'являться не тільки флешбеки, але й образи, після прочитань текстуальних робіт художника. Овдієнко не може намалювати їх, проте створює колаж зі слів, який ми візуально відтворюємо у своїй голові.

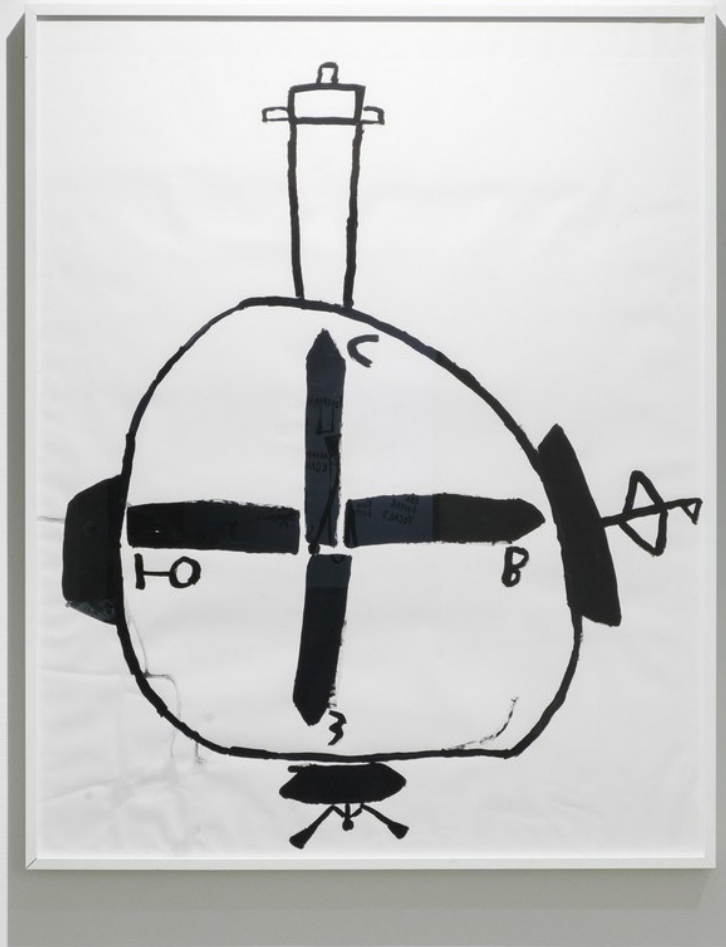
Назар Йоненко переносить на папір карти ліній метро, вулиць та загалом «замальовує» схеми. Таким чином, можна пройти шлях не фізично, а на папері. Можливо, завдяки цьому вдасться запам'ятати дорогу, зрозуміти логіку ліній та вулиць, якої в українській урбаністиці бракує. Інклюзивність на вулиці досі розуміють тільки як пандуси, випуклі пластикові «стежини» для незрячих, світлофор, який «говорить» і ще шрифт Брайля на інформаційних знаках та картах. Однак, ми не замислюємось про те, наскільки орієнтування у вулицях чи транспорті доступне для людей з інвалідністю. Про те, що оточує роботи й інших художників:

Кирило Смерека малює кораблі та катери, Варвара Шишлова – очі тварин, Павло Хоменко – образи з анімації японського режисера Хаяо Міядзакі та інших анімаційних фільмів, Ольга Жолобецька – домашніх тварин.

Говорячи про образи в аутсайдерському мистецтві, які часто виникають з інформаційного оточення та навколишньої

дійності, можна згадати художницю з Житомирщини Божену Чагарову. Вишивання з'явилося у її житті після арт-терапії, яку порадили їй після виписки з психіатричної лікарні. У своїх вишивках вона теж використовує цитати з журналів, книг, розмов сусідів. Її роботи досить критичні до сучасності та підкреслюють нерівність, яка існує між великим містом та селом. Минулого року про художницю вийшла книга у видавництві «Родовід». Це одне з небагатьох видань, присвячене українському аутсайдерському мистецтву.

Про особливість сприйняття світу та мови — живописна робота Дарини Малюк «Даринині тварини». Яскраві тварини зображені по колу: вони чи то йдуть один за одним, чи то зливаються в орнамент. Насправді, ці образи нав'язні розмовою з мамою про те, що таке метафора та алегорія та чому людину порівнюють з тваринами. Дивлячись на зображення, можна розгадувати, яких саме людей зображує художниця. Це чимось нагадує дивних звірів Марії Примаченко, яка теж підписувала свої картини метафорами або наділяла їх людськими якостями. Якщо ж повернутись до проблематики буденного життя людей з особливостями розвитку — ми бачимо, що мова теж може бути не інклюзивною. Тобто через ускладненість мови (терміни, художні засоби, непрямий зміст) інформація може бути недоступна для сприйняття далеко на всім. Проте, про всі ці особливості ми можемо тільки здогадуватись самотійно, якщо будемо вдумливо та чутливо розглядати роботи художників.

Тепер повернемо до самої експозиції і кураторської роботи. «Починаючи з 2016 року PinchukArtCentre запрошує художників із особливостями розвитку (аутизм, синдром Дауна, розумова відсталість) взяти участь у «Майстерні можливостей». Так, у співпраці з художниками Катериною Бучацькою, Нікітою Каданом, Давидом Чичканом та Анною Щербиною розпочалася творча подорож довжиною в чотири роки», — читаємо на сайті арт-центру та в тексті виставки. Ці два речення спричинили дискусію у мережі та серед професійної спільноти. Адже, якщо вказані діагнози «художників з особливостями розвитку», чому тоді не виникає ідеї вказати діагнози професійних, вже відомих та інституалізованих художників? (До речі, спочатку на сторінці виставки у фейсбуці не було списку художників з «Майстерні можливостей», вони лишались анонімними.) Здається, ніби куратори акцентують увагу на тому, які саме діагнози є у митців, щоб іще раз наголосити, що це «мистецтво аутсайдерів». При цьому, якщо почитати експлікації до робіт, складається враження, ніби цих художників, як не дивно, хочуть інституалізувати: тут дають опис творчості, стилю, використовуючи словосполучення «художня практика» та прирівнюючи роботи митців до мистецьких напрямів. (Наприклад, кураторський текст до робіт Олексія

Овдієнка звучить так: «Художня мова Овдієнка тяжіє до концептуальних практик. У своїх творах художник надзвичайно велику увагу приділяє кольору. У фокусі його мистецьких досліджень — інформаційне середовище, у якому він перебуває. Це медійне та перенасичене середовище трансформується в його роботах у мінімалістичні композиції, де кожний елемент знаходить своє вивірене місце.») Це кидається в око, адже найчастіше наївне мистецтво/ар-брютне знайоме з художніми напрямами, а митці діють ніби підсвідомо, виражаючи через творчість свої емоції та думки. Серед робіт учасників «Майстерні можливостей» присутні також роботи «ін-

Овдієнка звучить так: «Художня мова Овдієнка тяжіє до концептуальних практик. У своїх творах художник надзвичайно велику увагу приділяє кольору. У фокусі його мистецьких досліджень — інформаційне середовище, у якому він перебуває. Це медійне та перенасичене середовище трансформується в його роботах у мінімалістичні композиції, де кожний елемент знаходить своє вивірене місце.») Це кидається в око, адже найчастіше наївне мистецтво/ар-брютне знайоме з художніми напрямами, а митці діють ніби підсвідомо, виражаючи через творчість свої емоції та думки. Серед робіт учасників «Майстерні можливостей» присутні також роботи «ін-

КУЛЬТУРА

сайдерів» — Катерини Бучацької, Нікити Кадана та інших. У залі можна побачити їхні маленькі автопортрети олівцем («аватари»), які вирізняються серед портретів, створених іншими учасниками. Чому кураторки чи організатори вирішили вписати ці імена у виставку? Для піару чи щоб засвідчити вплив на художників-аутсайдерів? Тут з'являється ще одна неточність в артикулюванні мистецтва художників, які займаються у «Майстерні можливостей». Адже outsider art — це перш за все мистецтво тих, хто ніколи не навчався цьому, мистецтво самоуків.

Про учасників «Крапка, лінія, можливість» читаємо, що «деякі з них ще декілька років тому не могли навіть доторкнутися до чистого аркушу паперу. Згодом на аркуші з'явилася крапка».

Тобто митців вчили малюванню, формам та найпростішим технікам? Чи все ж це була спочатку і насамперед арт-терапія? Чи мислять себе всі ці люди художниками? Чим вони займа-

ються у житті, про що мріють? Чому ми бачимо їхні фотографії, але не чуємо їхніх історій?

На жаль, ці питання виставка залишає відкритими.

Довідка

Інтерес до мистецтва людей з психічними захворюваннями, дітей та аматорів вперше продемонструвала група Der Blaue Reiter: Василь Кандинський, Огюст Макке, Франц Марк, Олексій Явленський та інші ще у 1920-х роках. Вони вважали, що їм властиве особливе бачення світу, від якого не можуть звільнитись митці-абстракціоністи.

Можна сказати, що в чомусь модерністи наслідували цих митців — використовували яскраві фігури, лінії, точки та абстракцію. Згодом німець Ганс Принцхорн на основі колекції картин пацієнтів з психічними захворюваннями видав ілюстровану монографію «Художня творчість душевнохворих», а зовсім скоро з'явився термін «ар-брют». «Аутсайдер-арт» з'явиться у 70-х, коли мистецький світ почнуть ділити на «інсайдерів», тобто професійних художників, та аутсайдерів.

Вперше в Україні голосно заговорили на тему ментальної інклюзії кураторки Оксана Грищенко і Тетяна Гершуні у 2010 році міжнародним проектом АУТ. Цей проект поєднував художників-аутсайдерів та професійних митців, досліджуючи тему аутизму як один із способів світосприйняття. Згодом були ще дві виставки — у 2011 та 2013 році.

У 2018 відбувся проєкт «Що важливо? Виставка про та за участі людей із синдромом Дауна», де кураторки Марія Ланько та Лізавета Герман не зосереджувались на синдромі та історіях людей, а обрали фокус «людини», незалежно від гендеру, віку, національності та особливостей.

Після проєкту сформувалось «ательє нормально», художня майстерня, де разом працюють художники з синдромом Дауна та без. Минулого року вони презентували виставку у The Naked Room, а прямо зараз готують новий онлайн-проєкт «Виставка-розпаковка Резиденції Нормально», де представлять публіці нові роботи.

СПАЛАХ

В Україні випустили документальний серіал про нову вітчизняну культуру. Проект має на меті створити єдину історію про самодостатню і стильну українську культуру.

«СПАЛАХ» —

документальний серіал, який розкриває важливі теми: від феномену вітчизняної попмузики та кліпмейкінгу до кіно, комедії, стрит-арту та локальних брендів одягу.

Для шоу було

відзнято понад 100 інтерв'ю, а його героями та героїнями стали MONATIK, Юрій Бардаш, Роман Вінтонів (Майкл Щур), ONUKA, «ДахаБраха», Влад Яма, Євген Клопотенко, Антоніо Лукіч,

Олексій Потапенко, Андрій Данилко, Гео Лерос, Алан Бадоев, Vivienne Mort, ресторатори Дмитро Борисов, Міша Кацурін, засновники CLOSER, Veselka, «Культура Звука», «Планета кіно», Ukrainian Fashion Week, KSENIA SCHNAIDER та багато інших представників української культури.

Генеральним продюсером та співавтором серіалу виступив Максим Сердюк — го-

ловний редактор онлайн-видання «СЛУХ». Режисером, а також співавтором ідеї став Артем Григорян.

«Ми помітили, що в українській музиці кожні 4–5 років відбуваються спалахи — з'являються нові імена та віяння, старі відходять на другий план. Пізніше ми почали досліджувати та знаходити схожі спалахи в інших сферах культури. Ось про них ми й розповімо в тому

числі. Такі спалахи завжди виникають під час і після криз. Коли сьогоднішня криза закінчиться, можемо очікувати на новий культурний «спалах». А ми цим документальним серіалом підготуємо для нього ґрунт», — розповідає Максим Сердюк про серіал.

Першу серію проекту, яка розповість про феномен українського фольку, вже можна переглянути на YouTube.

Новий проєкт Вакарчука, сі Alyona Alyona і Вагоновожат нового в українській музиці листопад

Кліпи

Святослав Вакарчук — «Знову»

Святослав Вакарчук презентував свій новий проєкт «Оранжерея» та його першу пісню «Знову». Разом із музикантами «Океану Ельзи» він зібрався грати старі та нові пісні так, «як грали б їх не на великому стадіоні, а будши вуличними музикантами». Додати планують також і жіночий вокал. Тур «Оранжерея» запланували на березень-квітень 2021 року. До програми концертів увійдуть декілька нових пісень, які Вакарчук написав для майбутнього альбому ОЕ. А також «домашні версії пісень "Океану" та інших відомих композицій, які ви знаєте давно, але такими ще не чули».

Люсі — «Rizni»

Новий трек та кліп від української загадкової попспівачки Люсі. Участь у створенні пісні взяв електронний саундпродюсер і музикант Koloah. Два роки тому він скинув Люсі демоверсію, а тепер нарешті презентували трек.

«За 2 роки з'явилися нові смисли та звучання. «Різні» — це маніфест не про кохання й журбу, а про внутрішню трансформацію самого себе», — розповідає співачка.

Bahroma — «Совість»

Нова пісня гурту — це другий сингл із майбутнього альбому. В авторській інтерпретації треку Децла «Письмо» фронтмен Рома Бахарев закликає людей ділитися своїми психологічними проблемами. Півтора року музикант був у глибокій депресії. Каже, що вийти з неї йому допомогли друзі та спеціалісти. Тепер Рома хоче показати на своєму прикладі, як важливо звертатися по допомогу. Гурт запустив у соцмережах хештег #янебоюсьнебійсяти, під яким кожен може поділитися історією перемоги над складною психологічною ситуацією. Ініціативу вже підтримали ONUKA, діджейка Даша Коломієць та Alyona Alyona.

KALUSH — «Зорі»

Схоже, тепер жодна підбірка нової української музики не

обходиться без цього гурту. У листопаді хлопці знову порадували фанатів свіжим треком і кліпом. Тепла лірика про любов від калущан з мелодійним попсовим вокалом, якого раніше в їхніх треках не було.

Вагоновожатые — «Касета»

Нова робота електронного гурту «Вагоновожатые» вийшла в межах соціально-культурного проєкту «Звуки Чорнобиля». У ньому українські та закордонні артисти через творчість переосмислюють Чорнобильську катастрофу. У відео «Вагоновожатые» демонструють контраст між безтурботним минулим Чорнобиля та його спустошеним сьогоденням.

Сергій Міхалок та Олександр Чемеров — «Чорнобиль форева»

І ще одна робота з проєкту «Звуки Чорнобиля». Сергій Міхалок (Brutto, DREZDEN) та Олександр Чемеров (The Gitas) зробили спільний кавер на пісню Скрыбіна з альбому «Модна країна». У ній музиканти закликають

ИНГЛИ
ТЫХ: ЩО
ї за

КАСЕТА

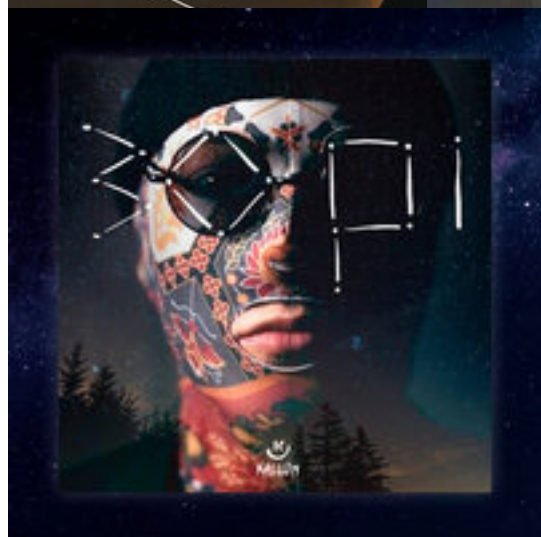
СВЯТОСЛАВ
БАКАРЧУК

“ЗНОВУ”

Directed and edited by Kristina Varlamova DOP Dmytro Gorenliuk Style and mood like in real life
Special thanks everyone who's been part of *Люци*

Luci Rizni
all my past experiences collected in one image and this is happening again and again

Music video Rizni 2020 Luci
COPYRIGHT

людей бути екосвідомими. «Такого щастя більше нам не треба», — співають Міхалок і Чемеров про Чорнобильську катастрофу. Участь у проєкті «Звуки Чорнобиля» беруть також KRUTЬ, СТАСІК, ісландці Gus Gus, французи Telerportmusik та інші. Детальніше про нього ми розповідали в нашій підбірці за жовтень.

Vladimir Cauchemar & Alyona Alyona — «DANCER»

Спільна робота французького електронного музиканта, композитора та продюсера

Гійома Браєра, який виступає під псевдонімом Vladimir Cauchemar, та української реперки Alyona Alyona. Танцювальний кліп відсилає нас до естетики фільму Веса Андерсона «Готель "Гранд Будапешт"». У головних ролях — Alyona Alyona та російський шоумен Олександр Гудков.

Jonathan Livingston — «Пил»

Резидент лейблу Masterskaya, львівський інді-дует Jonathan Livingston презентував черговий сингл і кліп на нього. «Пил»

— це акустична балада про втрату та надію на краще. Відео зняли у Вірменії на дні «мертвого озера».

Sinoptik — «Black Soul Man»

Дебютний сингл із майбутнього альбому донецького рок-гурту Sinoptik, який присвятили людям, що зазнають утисків. Уже знайомий потужний саунд присутній. «Ми всі можемо змінити та зробити нашу планету кращою, ставши добрішими одне до одного, більш свідомими й толерантними», — кажуть Sinoptik

Альбоми

Джозерс — «Післямова»

Четвертий альбом калуського постпанк-гурту, який тепер почав грати поп. «Післямова» — кінець великої трилогії про любов і смерть, яка почалася у 2018 році з альбому «Сложные Машинные Биты». Тепер «Джозерс» повністю перейшли на українську лірику, а ще змінили назву гурту й прибравли з неї артикль «Зе». «Персонажеві “Джозерс” зразка 2017-2020-го настав кінець. “Післямова” — це ніби прощання про всяк випадок. Запам’ятайте нас такими», — говорять музиканти.

Grandma’pick — EP «Never Be Without Friends»

Німецько-український альтернативний рок-гурт випустив свій дебютний мініальбом. Музиканти поєднують мелодійний жіночий вокал зі скримом, металом і хардроком. «Цей реліз про чесні емоції, відмову від них, про пошук істини та небажання бачити суті — він про людей, таких як є, і для людей, які хочуть чути», — розповідає гітарист гурту Артем Куралов.

ДАКООКА — «Да кто такой этот ваш FEAT?»

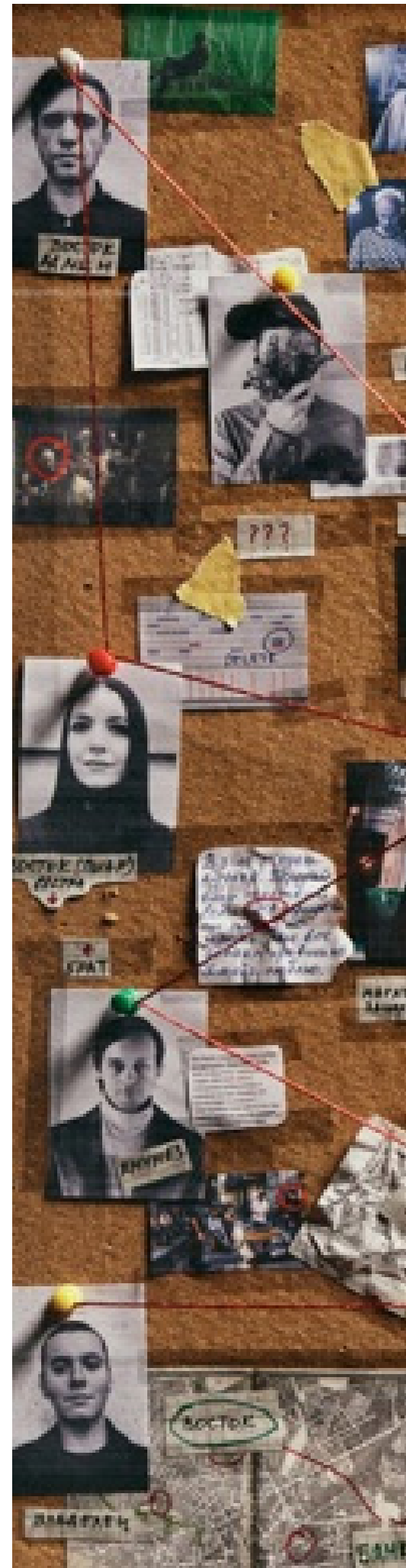
Думаємо, після цього альбому ДАКООКА, вона ж Катя Єременко, нарешті зрозуміє, «хто такий FEAT». Усі пісні в новій роботі записані з різними виконавцями: від електронного дуету Karoon до хіп-хоп-артиста й басиста гурту [O] The Lazy Jesus. «Мені потрібно було творче перезавантаження. До того ж стало цікаво, що зараз пишуть музиканти-новачки. Тому я вирішила влаштувати конкурс фітів: мені надіслали приблизно 300 демок, з яких я обрала 8 найкращих», — розповідає Катя про ідею нового альбому.

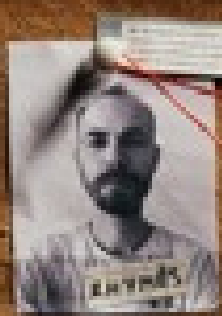
Heinali — «Madrigals»

The Guardian порівнює українського електронного композитора Олега Шпудейка з Бахом і Девідом Бові. У своїй новій роботі він надихається музикою Середньовіччя та Відродження, поєднуючи модульні синтезатори з інструментами тих епох, як-от гобой, лютня та гудок. «Це красивий сюжет, у якому вільна імпровізація поєднується з математичною точністю. Подорож, яка так сильно резонує між Середньовіччям і майбутнім космічної ери», — пише про «Madrigals» The Guardian.

BRAII — EP «Moth, Not a Butterfly»

Новий мініальбом київського гурту BRAII його фронтвумен Оксана Бризгалова написала за два тижні на самоізоляції. Робила це вночі, щоб краще передати свої думки та емоції. Зрештою, вийшло нуарно та лірично. «Це думки та мелодії ночі. Темні, світлі, сумні, п’яні, глибокі чи поверхневі. Вони прокидаються, коли місто засинає», — розповідає Бризгалова.

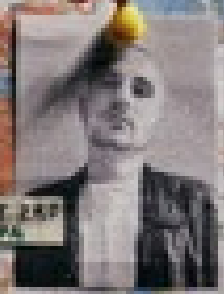
Иванов, И.И.

Петров, А.А.

Сидоров, В.В.

Королева, Е.Е.

Событие

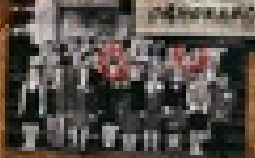
Иванов, И.И.

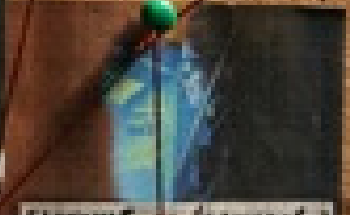
Событие в здании

Сидорова, М.М.

Анна Иванова, 30 лет

Сидорова, М.М.

Сидорова, М.М.

Событие в здании

Событие в здании

Сидорова, М.М.

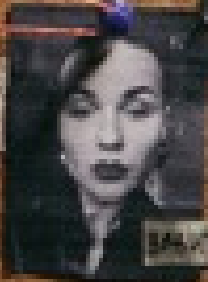
Сидорова, М.М.

Сидоров, В.В.

Сидоров, В.В.

Сидорова, М.М.

Событие в здании

Сидорова, М.М.

Событие

Сидоров, В.В.

Сидорова, М.М.

7 українських фільмів 2020

перегляд

На 2020 рік вже заявлено до двох десятків українських повнометражних фільмів, і копродукційних, і власного виробництва.

Поданий список – те, що точно можна назвати кіно і що було знято останніми роками, тобто до того, як нова влада розвалила тільки-тільки намічений фундамент українського кінематографу.

Власне, список виглядає справжнім спалахом, настільки яскравими є зазначені фільми (чи можуть такими виявитися).

Особливо в цьому сенсі тішить різноманіття жанрів, де є військова і спортивна драми, історичний екшн та історичний байопік, і навіть документальне кіно про цілком реальну і живу людину.

Отже, ось сімка фільмів.

«Черкаси»

Режисер Тимур Яценко

Прокат: з 27 лютого

Це те, що ми хотіли весь час від українського кіно, але не отримували навіть на половину – фільм з живими образами звичайних людей, діям і словам яких можна повірити, як і зйомкам, які гупнотизують, заворожують і розбурхують водночас. «Черкаси» Яценка розповідають про команду однойменного військового катера, що не здався під час захоплення Криму росіянами 2014 року, протиставляючи ворогам не так гармати і кулі, як відвагу, але відвагу без звичної яскравої і бравурної героїзації, лишень рішучість духу. Характерною і найважливішою рисою фільму є документальна точність (окрім деяких моментів): люди говорять мовою, всім відомою на флоті, де російська, суржик і обценна лексика змішуються в один буденно-нелітературний клубок розмов, сварок чи вигуків.

Закриті в металевій бляшанці катера, оточені, в ситуації постійного штурму і безвиході, люди чинять по різному – хтось не витримує і переходить на бік ворога, а хтось грудьми захищає побратима від російських автоматників. Камера слідує за всіма невідривно, напружено. Ти ніби сам є з героями.

«Панорама»

Режисер Юрій Шилов

Прокат: кінець літа – початок осені

Документальна повнометражна стрічка про колишнього оператора столичного кінотеатру «Кінопанорама» була однією з кращих на Одеському кінофестивалі, де відбулася її світова прем'єра. Це справжня «панорама» життя окремо взятої людини, Валентина, з його (п'яними) посиденьками на роботі, зі спілкуваннями із сином та матір'ю, з відвертими зізнаннями на камеру і з незрозуміло як виявленими арками: ось ка-

мера неемоційно показує, як мама, нездатна встати з ліжка, кличе його, а він, сидячи в кухні, не чує, а ось через рік-другий, тепер вже він, лежачи після операції, кличе сина, який сидить на тій самій кухні і не чує, бо в навушниках... На екрані ми дивимося кіно про того, хто сам показував кіно в кінотеатрі. Тепер, на пенсії, він є лише персонажем нашого кіно, але доволі кінематографічним персонажем – балагуром, повним історій, ласим до жінок і до життя, здатним пережити вироки лікарів, чоловіком-оптимістом, який залишається при гуморі, хоча вже і сам кінотеатр закрили. А у фіналі – справжня містика!

«Атлантида»

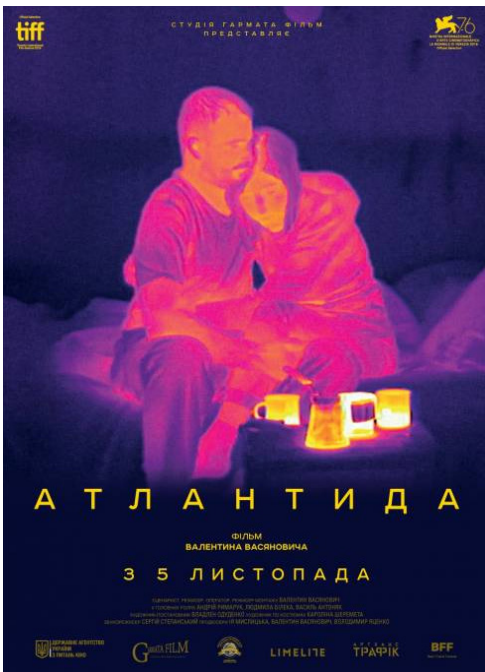
Режисер Валентин

Васянович

Прокат: з 19 листопада

Минулого року «Атлантида» принесла Україні перший в її історії приз на одному з трьох найбільших фестивалів світу, Венеційському.

2020 року, які вам варто п'янути

А разом з цим, коли вийде в прокат, може принести душевну розраду, адже у фільмі мова йде про час вже після російсько-української війни, в якій Україна перемогла. На календарі – 2025 рік. Головний персонаж – воїн з посттравматичним синдромом, головна локація – зруйнований Донбас, де жити вже не можливо. Знімали головним чином в Маріуполі, а знімалися в головних ролях волонтер, парамедик і воїн. Тому й стільки правди в кадрі, стільки болю і жаху, пережитого і показаного в максимально реалістичній манері, стилістика якої – родом з «Племіні», знятого Васяновичем як оператором-постановником (зрозуміло, хто загалом відповідальний за успіх візуалізації «Племіні», визнаного, між іншим, одним з кращих фільмів першого десятиліття XXI сторіччя на думку імени-

того журналу Rolling Stone). «Атлантида» вже отримала призи в Токіо, Мінську, Севільї, Тромсо і на французькому фестивалі Les Arcs Film Festival.

«Погані дороги»

Режисер Наталія Ворожбит

Прокат: зима 2020-2021

Дебют в режисурі драматурга зі світовим ім'ям, Ворожбит, виявився набагато кращим за її сценарні роботи в «Кіборгах» та «Дикому полі»: 4 новели, об'єднані однією темою російсько-української війни, настільки добре поставлені, зіграні, і настільки значущі піднімають питання, що можуть стати ідеальним підручником для розуміння кошмару на Донбасі. На блокосту зупиняють машину, водій якої нібито забув удома документи; жінка довго вмовляє доньку її загиблої подруги поїсти і врешті піти у бомбосховище; тіло воїна везуть на поховання його дівчина

і його друг; під колесами автівки «гине» курка, про яку хазяї кажуть, що вона несла золоті яйця, тому є безцінною... Не надто рухлива камера, здається, лише фіксує події, а вони розгортаються з усією силою конфлікту, з максимально чесними і безцензурними діалогами в страшних ситуаціях, показуючи до чого довела людей війна... і погані дороги. Наступний етап життя вже поставленої в Києві п'єси у вигляді фільму може виявитися черговим українським лауреатом на кінофестивалях світу. Коли дознімуть 5 новелу.

«Довбуш»

Режисер Олесь Санін

Прокат: осінь 2020

(весна 2021)

Обіцяна епічна історія про одного з найвідоміших борців за свободу свою і всього краю, ватажка опришків, грози панів, «що хлопам кривду робили».

КУЛЬТУРА

Обіцянка підкріплена і найбільшим, як для власноукраїнського фільму, бюджету у 86,7 мільйона гривень, заявленого на 10-му конкурсному відборі Держкіно 2017 року, який проєкт виграв у секції «Ігрові тематичні (Велич українського духу на прикладах легендарних героїв народного фольклору)». Епічність і красу кадру гарантує і оператор фільму Сергій Михальчук, підтверджуючи це справами минулого, зокрема своєю роботою в «Мамаї» і «Поводирі». Краса, власне, має бути в «Довбуші» візитівкою, настільки ретельно творці піклувалися за зовнішній вигляд героїв та їх костюми, декорації та спецефекти, поєднуючи сучасні дизайнерські розробки з автентичним одягом і побутовими речами. Знімали так само в найбільш мальовничих місцях Карпат – в Буковці та на Синевірі, на Чорногорі та на Стігу, на Писаному камені та в багряному лісі... Цікаво, що це вже третій проєкт про «Довбуша».

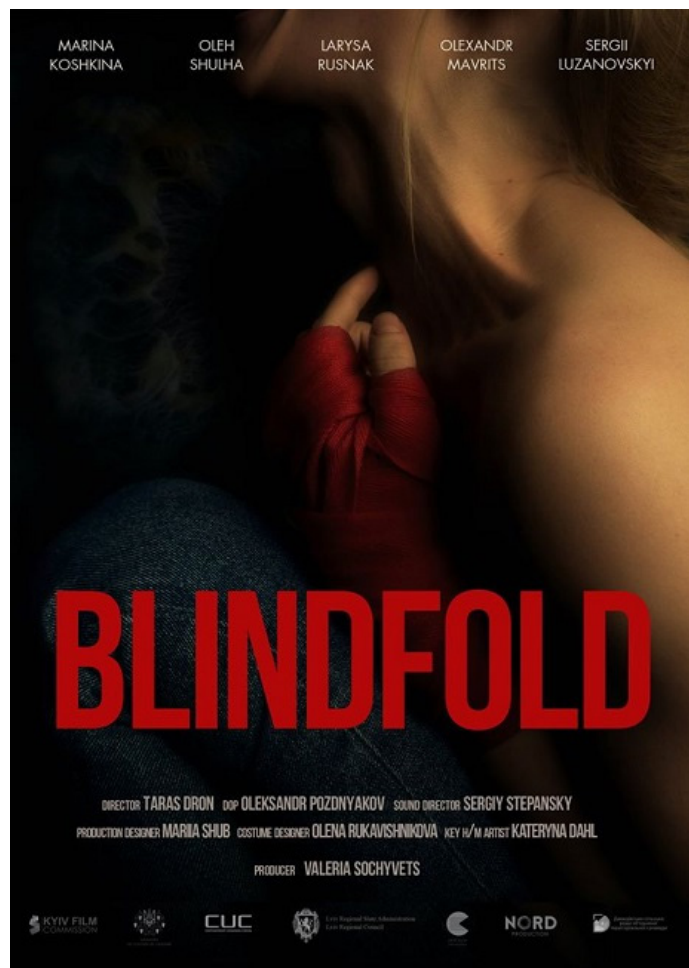
«Будинок «Слово»
Режисер Тарас Томенко
Прокат: зима 2020-2021

Спочатку був однойменний документальний фільм, минулорічний лауреат «Золотої Дзиги». Тепер буде художній фільм, створений тим самим режисером Тарасом Томенком, який написав сценарій з тою ж таки письменницею і поеткою Любою Якимчук, про той таки

харківський будинок, де в 30-ті роки ли ледь не весь цвіт нації, а не тільки гансена, Семенка, Підмогильний, сотні письменників, поетів, митців. Представників Розстріляної генерації змуть сучасні актори – Вячеслав Духнович, В'ячеслав Духнович, Ніна Набока, Борис Гітман, Геннадій Попенко, Роман Кочерга. Вони розкриють «Будинок «Слово» в тективній і драматичній формі, показавши і в який спосіб слідували, чому він був стрелився, як поетка Троянкер, і чому він менко переносив на інший рід мови. Прокатне життя фільму почне ся вже після

«Взаєязані»
Режисер Тарас Томенко
Прокат: зима 2020-2021

Цей фільм цікаво поєднаний з «Атлантидою», де само мова йде про час в Україні, коли в центрі сюжету дівчина, чий хисток виступає героїня. А дівчина не проста – боєць змивав кров, все переконливо виглядало, викликаючи півроку ходила до тренажерного залу.

0-х роках ХХ сторіччя зібрані, потім знищили, рахуючи Йонного, Куліша, Курбаса і ще інших режисерів, акторів, вчених... Відродження грати: Іван Довженко, Юрій Однорецький, Ігор Гнезділов, Іван Ясиновський та інші. «Слово» як коробочку, де у дітей показують хто як жив, за ким писав письменник Хвильовий за часів усіх збуджувала і навіть Семенович літеру «м» у слові «дим». Фільму розпочнуть мандрів фестивалі.

«Тими очима»
Тарас Дронь
весна 2020

«Атлантидою» Васяновича – тут так само коли ми перемогли у війні. Тільки хлопець не повернувся з фронту. Мішаних єдиноборств, тому, аби виконавиця ролі, Марина Кошкіна, вийшла з залу і вчилася битися на рингу.

Драматизм у фільмі будується на її стосунках з мишиком, з тренером, стосунках з мамою хлопця і з новим хлопцем, і потребі якось продовжувати жити далі... Подібного кіно ще не знімали (якщо не згадувати страшно провального «Правила бою»). Тут і бої добре зняті, і драматичні ситуації моторно і детективно прописані, настільки, що можуть зацікавити масового глядача. Цьому, можливо, допоможе ім'я режисера, який раніше разом з Дзідзьоробивийого «...Перший раз». Плюс Кошкіна («Захар Беркут», «Віддана») і Олег Шульга («Червоний», «Позивний «Бандерас»»)... Фільм середнього шляху, словом. Кому цього мало, моя порада – драматична комедія «Я працюю на цвинтарі» Олексія Тараненка і документальний фільм «Зарваниця» Романа Хімея і Яреми Малащука (деякі вже називають фільм геніальним). Фільм середнього шляху, словом. Кому цього мало, моя порада – драматична комедія «Я працюю на цвинтарі» Олексія Тараненка і документальний фільм «Зарваниця» Романа Хімея і Яреми Малащука (деякі вже називають фільм геніальним). Цей фільм цікаво поєднаний з «Атлантидою» Васяновича – тут так само мова йде про час в Україні, коли ми перемогли у війні.

ТЕКСТ: АНАСТАСІЯ МАРИНОХА

Всесвітній день письменника: ТОП-15 популярних сучасних українських авторів, яких варто прочитати

Твори українських письменників читають в Україні та за кордоном. Їхні твори отримують міжнародні премії та перекладено на різні мови світу.

Знайомимо вас із талановитими сучасними письменниками. Їхні твори отримують міжнародні премії та популярність не тільки в Україні та за кордоном.

Софія Андрухович – відома українська письменниця, перекладачка та публіцистка. Бестселер «Фелікс Австрія» отримав літературну премію Східного партнерства Visegrad Eastern Partnership Literary Award 2016 року. Роман перекладений та видано у Франції, Австрії, Чехії, Польщі, Угорщині та Хорватії. На початку цього року відбулася прем'єра фільму «У Мережі з'явився офіційний трейлер української стрічки «Віддана» за романом Софії Андрухович. За кілька тижнів вийде новий роман «Амадока».

Андрій Любка – український романіст, поет, перекладач та есеїст. Найвідоміші збірки оповідань: «Кілер. Збірка історій» (2012), «Спати з жінками» (2014), «Кімната для печалі» (2014), «Саудаде» (2017), «Кілер+» (2018). Романи - «Карбід» (2015), «Твій погляд, Чіо-Чіосан» (2018). 2019 року Андрій Любка презентував нову книжку «У пошуках варварів».

Гаська Шиян – перша лауреатка літературної премії Європейського Союзу від України за роман «За спиною».

Таїс Золотковська родом з Харкова. 2015 року створює проєкт «Клуб Анонімних Авторів», який 2017 року стає громадською організацією. Авторка книжок для дорослих та дітей: роман «Лінія зусилля» (2016), книжка-посібник «Пиши. Легкий шлях від ідеї до книжки». Перше ілюстроване видання для дітей «Айкім: морозиво для Лесі» (2018) та книжка-картинка «Чотири зуби», «Червона сукня моєї тітки», «Несерйозно» (2019). 2020 року вийшла нова книжка для дітей «Мені потрібен собака».

Іван Байдак – сучасний український письменник-прозаїк, есеїст, журналіст, поет, перекладач, автор збірок оповідань «Особисто я, особисто тобі», «Рольові ігри», «Псевдонім», «Тіні наших побачень», «Люди погоди», поетичної збірки «Назва тут не потрібна». Збірка оповідань «Тіні наших побачень» увійшла до топ-10 популярних книжок і досі є хітом продажів. 2019 року опублікована повість «Чоловік з моїм іменем». Любка Дереш. Головні герої його творів — підлітки та цікаві історії з їхнього життя. Автор намагається правдиво показати життя героїв, тому у творах використовує розповсюджений сучасний сленг. Автор романів: «Культ» (2002), «Поклоніння ящірці» (2002), «Архе» (2005), «Намір!» (2006), «Трохи п'єтми» (2007), «Голова Якова» (2012) тощо.

Артем Чех — український письменник, родом із Черкас. Журналіст,

член PEN Ukraine. 2007 року з книжкою «Цього ви не знайдете в Яндексі» став переможцем всеукраїнського конкурсу «Міський молодіжний роман». Автор книжок: «Киня» (2007), «Анатомічний атлас. Важко бути жабою» (2008), «Пластик» (2008), «Дос 1» (2009), «Сині двері зліва» (2009), «Рожеві сиропи» (2012), «Точка нуль» (2017), «Район «Д» (2019).

Маркіян Прохасько - письменник, журналіст зі Львова. «Нестримна сила води» — перша книжка автора. Таня Малярчук – українська письменниця та публіцистка. Роман «Забуття» про українського історика та політика В'ячеслава Липинського був нагороджений літературною премією «Книга року ВВС-2016», а цьогоріч номіновано на претижну премію «Ангелус».

Ірена Карпа — українська письменниця, співачка, журналістка, телеведуча. Від 2015 року секретар з питань культури посольства України у Франції. Член Українського ПЕН. 2019 року вийшов роман «Добрі новини з Аральського моря».

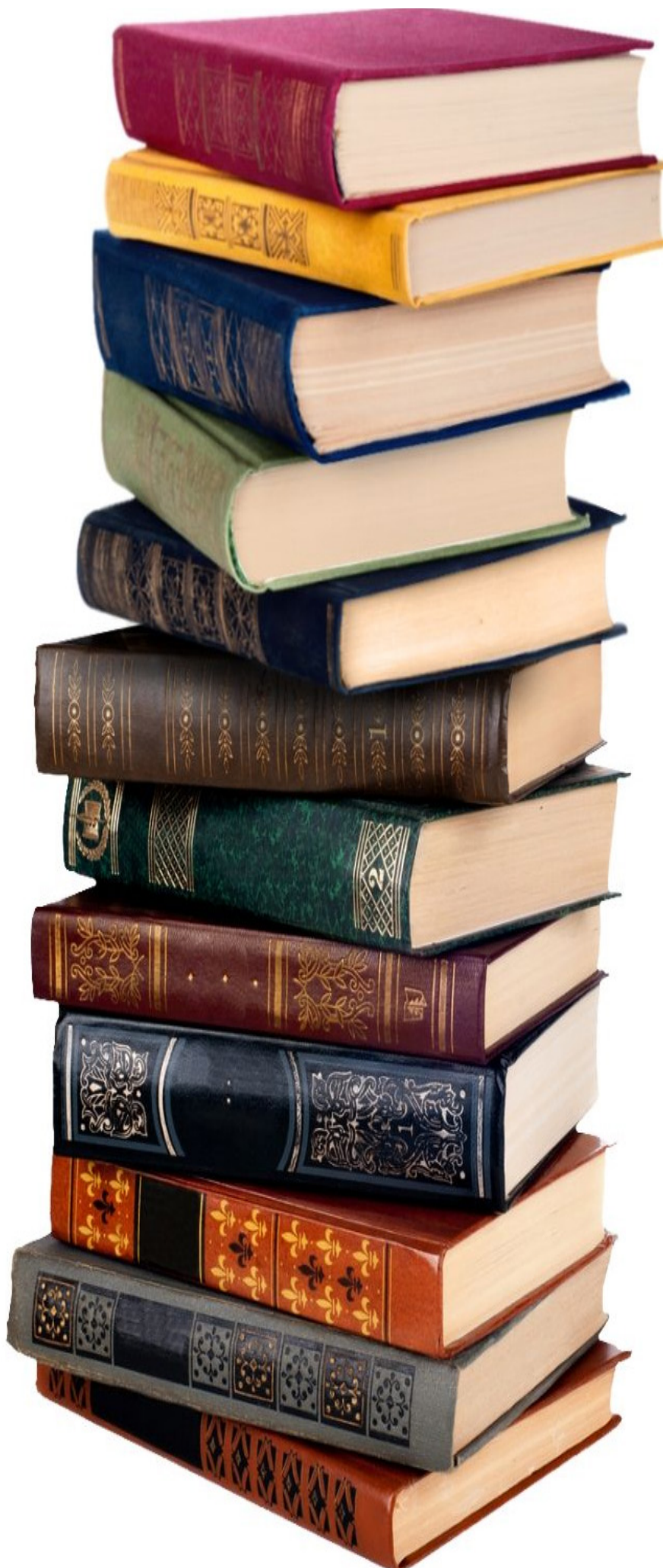
Павло Коробчук — український письменник, прозаїк, поет, публіцист, музикант, журналіст. Автор романів «Ключові клапани» і «Море для шульги», поетичних книг «Хвоя», «Цілодобово», «Динозавр», «Мерехтіло», «Натще-небо», «Кайфологія», книги оповідань «Священна книга гоповідань». Лауреат премії ім. Бориса Нечерди (2017), «Смолокип» (2004), поетичного

конкурсу імені Нестора Літописця (2016), премії ім. Б. І. Антонича «Привітання життя» (2009) тощо. Сергій Мартинюк – український письменник, музикант, вокаліст, засновник та лідер рок-гурту «Фіолет» (від 2009), поет, громадський діяч. 2018 року вийшов дебютний роман «Капітан Смуток». 2019 року вийшла дебютна поетична збірка «Реп'яхи».

Мирослав Лаюк — український поет і прозаїк, телеведучий, науковець і викладач. Автор трьох поетичних книжок («Осоте!», «Метрофобія», «Троянда») і двох романів («Баборня», «Світ не створений»), кандидат філологічних наук і викладач Києво-Могилянської академії. Упорядник «Антології молоді української поезії III тисячоліття». Вірші перекладені на 11 мовами.

Артем Чапай — український письменник, перекладач, репортер і мандрівник. Автор двох книжок мандрів і двох романів, співавтор збірки репортажів про війну. Номінант і лауреат кількох літературних та журналістських нагород. Його твори тричі входили до коротких списків престижної премії «Книжка року ВВС». Відомий книжкою про виховання «Тато в декреті», що перемогла в номінації «Батьківська книжка року-2016» у конкурсі сайту БараБука. 2019 року вийшов роман «Дивні люди».

Макс Кідрук — сучасний український письменник та мандрівник. Автор книжок «Не озирайся і мовчи», «Жорстоке небо», «Твердиня», збірки оповідань «Заради майбутнього» та фантастичної діалогії «Бот». Два з трьох його останніх романів — «Зазирни у мої сни» і «Де немає Бога» — входили до короткого списку премії «Книга року ВВС». Твори перекладено польською, німецькою та чеською мовами. 2019 року вийшов новий роман «Доки світло не згасне назавжди».

СТИЛЬ
ЖИТТЯ

КУДИ ПОЇХАТИ ВІДП

ВІДПОЧИВАТИ В 2020 РОЦІ? *ВИГІДНИЙ УІКЕНД*

Румунія

Якщо говорити про дешеві напрямки для відпочинку в Європі, то Румунія стоїть у перших рядках всіх рейтингів. Нерозбещений увагою туристів, Бухарест щосили намагається її залучити. Хоча, чесно кажучи, докладати зусилля не варто. Знавці і без того вже полюбили Маленький Париж – так колись прозвали Бухарест, хоча масштаби і помпезність місцевої архітектури якось не в'яжуться з цією назвою. Величний центр міста контрастує з новою частиною, де нізвідки не візьмись виникли сучасні скляні висотки. В Бухарест найкраще їхати навесні, коли численні парки розквітають і місто потопає в зелені.

ЛАТВІЯ

Латвія парадоксальна тим, що наші їдуть туди з почуттям ностальгії, а приїжджають з подивом, наскільки це місто по-європейськи доглянуте і чисте. А європейці нічого особливого не очікують від Риги як від стандартного європейського міста, а на ділі завжди запам'ятовують помпезні будівлі, які залишилися тут зі сталінських часів.

СЕРБІЯ

Сербію зазвичай недооцінюють – тим краще. Це означає, що ви можете побачити фортецю Калемегдан, Місто Диявола, національний парк Джердап і етносело Дрвенград без натовпів туристів, а ще – смачно поужити в ресторанчику у затишній домашній атмосфері. З 1 квітня по 31 жовтня в Сербії можна покататися приголомшливою старовинною залізницею Шарганска Осміца, яка петляє вісімкою серед мальовничих гірських пейзажів.

СТИЛЬ ЖИТТЯ

Найкращі ресторани України ,які слід відвідати!

**Хто опинився серед 16 найкращих
закладів України?**

**Відкриттям року стала київська піцерія
Mimosa Brooklyn Pizza.**

Інші номінації розподілилися так:

**Найкраща
кав'ярня**

— One Love espresso
bar (Київ)

**Найкраще
міське кафе**

— ЖЗЛ (Київ)

**Найкращий
заміський ресторан**

— Terrace (заміський комплекс Edem Resort Medical & SPA у Львівській області)

**Найкращий
рибний ресторан**

— Catch Seafood
Restaurant (Київ)

Найкращий паб

— «Кеды искусствове-
да» (Дніпро)

**Найкращий
м'ясний ресторан**

— «Гудман» (Київ)

**Найкраща
кондитерська**

— Honey (Київ)

**Найкращий
ресторан
при готелі**

— VOGUE Café при
Fairmont Grand Hotel
(Київ)

**Найкраща
кафе-пекарня**

— Bakehouse (Київ)

**Найкращий
пивний
ресторан**

— «Солом'янська
броварня» (Київ)

**Найкращий
street food**

— Furgoneta (Київ)

**Найкращий
ресторан**

української кухні

— «Хуторець на
Дніпрі» (Київ)

Найкращий бар

— Parovoz Speak Easy
(Київ)

**Найкращий
ресторан**

національної кухні

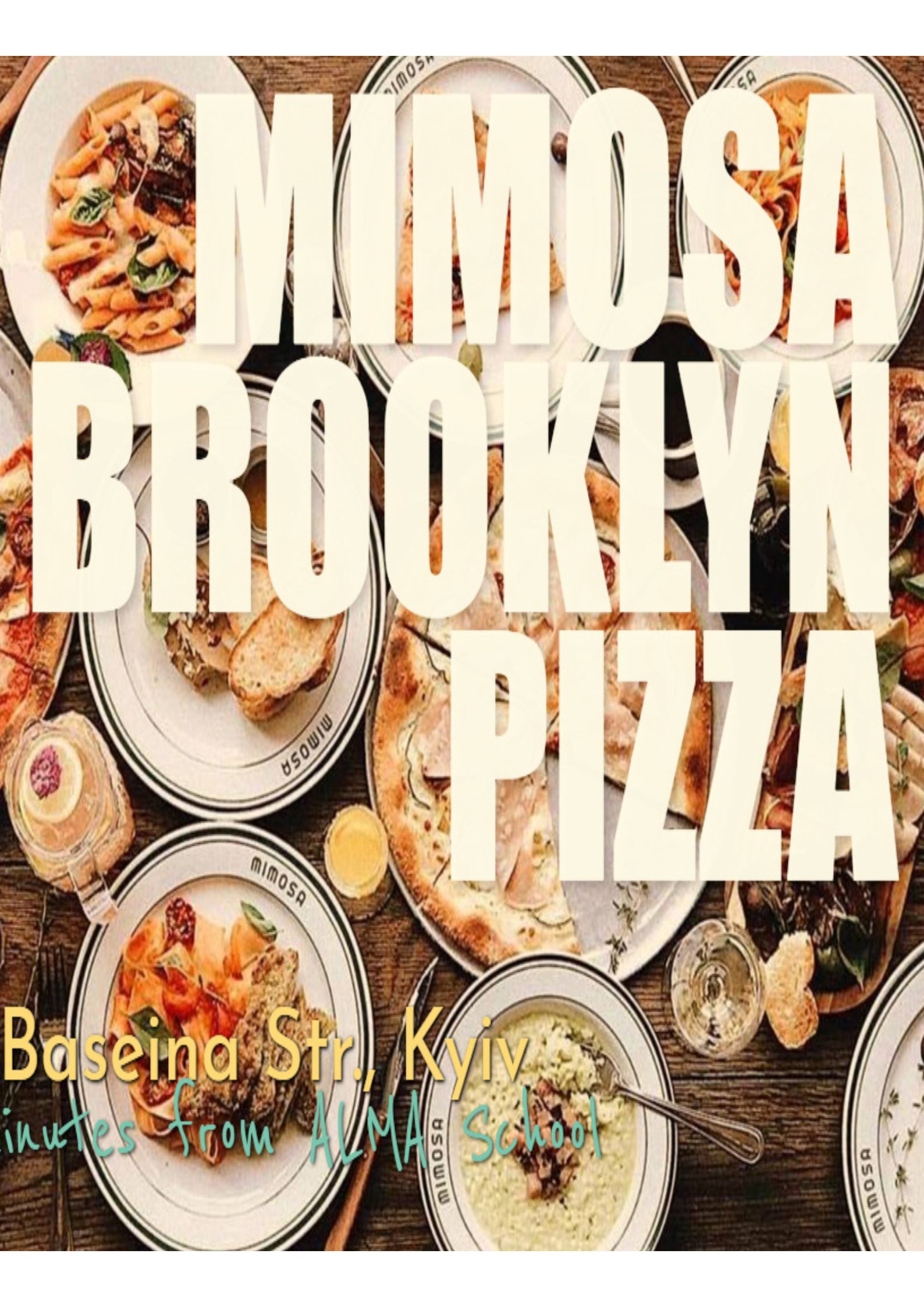
— «Chang – В'єнамська
Бістрономія» (Київ)

**Ресторан з
найкращою**

винною картою

— Bernardazzi (Одеса).

У фінал Премії цього року вийшло 144 ресторани з 14 міст України. Це заклади, названі експертами Премії як кращі в своїх номінаціях, а також ресторани, які самостійно подали заявку на участь і пройшли голосування експертів. Їх особисто оцінювали члени журі премії. Після відвідин кожного закладу члени журі виставили свої оцінки по 4 критеріям: «Кухня», «Сервіс», «Атмосфера», «Спеціалізація». В якості нагород переможці отримали мідну сковорідку «Сіль» французького бренду deBuyer. Точно такими ж сковорідками користується більшість зіркових шефів Франції.

MIMOSA BROOKLYN PIZZA

Baseina Str., Kyiv
minutes from ALMA School

DAVIDOVICH

INTERIOR DESIGN

Дизайн та Декор. Тенденції 2020 року!

Екологічність і реставрація

Забруднення довкілля – це проблема, яка проникає у всі сфери нашого життя. Саме тому найголовнішим трендом стануть природні матеріали та повторне використання. Наприклад, в інтер'єрі – меблі з переробленого пластику.

Модернізм

Модернізм – це прагнення до нового, умовність стилю та пошук нових форм. Уже звичний нам мінімалізм тепер доповнюють функціоналізм і футуризм, які набувають все більшого поширення та пропагують культ індивідуалізму. Це проявляється у використанні звичайних предметів і текстур у незвичайний спосіб – наприклад, картина з килима.

Легенди предметного дизайну

Простий інтер'єр прикрасить крісло 30-х років чи комод 70-х років минулого сторіччя, знайдений на аукціоні чи на барахолці.

Важливу роль у дизайні відіграватимуть деталі: від торшера та килима до меблевих ручок і викичків. Популярними стають кухні без верхніх шаф, металеві меблі та ротанг. Основні матеріали – дерево, метал, камінь і скло, які доповнюють живі та засушені рослини.

Щирість і чесність

Найголовнішим трендом 2020 року вважається щирість і чесність. Ця тенденція простежується у всіх сферах: від бізнесу до блогерів. В Instagram ми втомилися від ідеальної картини й хочемо бачити всі барви життя. В інтер'єрах це діє через повернення кольору: вже кілька років ми бачимо наступ рожевих і теракотових кольорів. Кожного наступного сезону на Міланському тижні дизайну кольори стають усе більш яскравими та теплими.

Екологічність

Компанії та молоді ди-

зайнери експериментують з використанням перероблених матеріалів, повторним використанням того, що інші вважають сміттям, і створенням інноваційних матеріалів. Сезон 20-21 років принесе ще більше екологічних ініціатив. Разом з урбанізацією зростає бажання людини більше долучатися до природи, регулярно займатися спортом, медитувати і їсти якісну їжу. Таким чином, виникають дві тенденції – бажання достатку і необхідність усвідомленого використання природних ресурсів. Пошук натурального, органічного і переробленого впливає на виробництво матеріалів, текстур і кольорів. Тенденція останнього часу – це предмети інтер'єру ручної роботи. Вона дозволяє зберегти традиції і унікальні техніки, тому попит на українського виробника за останній час дуже виріс.

